

за дълга и значението на вѣстникаря. Ние сега за сега (освѣнѣ партайнитѣ вѣстници) нѣмаме прѣди всичко *български вѣстници*, а нека ми простятъ колежитѣ—европейски вѣстници, крадешкомъ, изкълчено прѣведени на български. Това значи, че читателтъ повече се интересува за онова, що става въ чужбина, отколкото за онова, що се върши прѣдъ носа му; българскиятъ вѣстникъ се пълни съ разни «кървави драми», «голѣми кражби», «сензационни разкрития», а отдѣля нищожно мѣсто за жизненитѣ, сериозни въпроси, защото . . . българскиятъ читателъ така го желае Нека никой да не ми възразява, че вѣстникътъ развращава читателя. Обратното е вѣрно. Нека всѣки демократъ се опита да провери всичко това на практика и той самъ ще се почуди, какъ ще изникнатъ въ най-близко врѣме чисто демократически, т. е. *схщински вѣстници* (защото *вѣстникътъ* по всичко е чисто демократическо явление!) *Гологантъ* на всѣки читателъ по отношение на подобряването на *вѣстника* и на *вѣстникаря* е *равносилень* съ избирателната бюлетина на *съзнателния гражданинъ* по отношение на държавното управление и на управницитѣ. Демократи, научете се да употребявате и *гологанитѣ* си съзнателно за по-доброто бждеще на българския вѣстникъ!..
